

Gondolat

**"Jézus pedig mondta nékik: Vigyázzatok, őrizkedjete a farizeusok és a sadduceusok kovászatól!"
"Semmit sem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló dicsőségéből, hanem alázatosan, egymást
különbnek tartva ti magatoknál."**

(Mát 16,6; Fil 2,3)

A liszthez kevert kovász észrevétlenül alakítja át a tésztát. Ha képmutatás él a szívben, akkor az átjárja az egész életet... A lélekbe plántált helytelen elvek ugyanúgy dolgoznak az emberben, mint a lisztben a kovász: átalakítják jellemünket... A farizeusok képmutatása önzésükből eredt. Az volt életük legfőbb célja, hogy önmagukat felmagasztalják. Ez vitte bele őket abba, hogy elferdítsék és helytelenül alkalmazzák a Szentírást, ez vakította el őket Jézus küldetésével szemben is.

Erre a mesterien elrejtett gonoszságra még a tanítványok is hajlamosak voltak... Bár látszólag mindent elhagytak Jézusért, mégis nagyraavágyó terveket forgattak magukban. Ebből a lelkiületből fakadt a viszály az elsőbbségért...

Napjainkban is elterjedt Urunk követői között ez a rejtett bűn. Hányszor ejt foltot Istenért végzett szolgálatunkon, emberekkel való érintkezésünkön **az önfelmagasztalás titkos vágya!** Az önszeretet vezet arra, hogy a dolgok könnyebb végét keressük. Az önzés készlet arra is, hogy az isteni életelveket emberi elméletekkel és hagyományokkal helyettesítsük... Csak Isten ereje száműzheti az emberből az önzést és képmutatást... Ha a hit, melyet vallunk, legyőzi ezeket az emberi hajlamokat, és arra indít, hogy **Isten dicsőségét keressük a magunké helyett, akkor tudhatjuk, hogy jó úton haladunk.**